

اثر سطوح مختلف ال-کارنیتین بر عملکرد، کیفیت تخم مرغ، پارامترهای خون و کلسترول زرده تخم مرغ در مرغ های تخم گذار

Kazemi-Fard M, Yousefi S, Dirandeh E & Rezaei M

گروه علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران.

Poultry Science Journal 2015, 3 (2): 105-111

چکیده

هدف از انجام این آزمایش بررسی اثر سطوح مختلف ال-کارنیتین بر عملکرد تولیدی، کیفیت تخم مرغ و فراسنجه های خون در مرغ های تخم گذار بود. چهل و هشت مرغ تخم گذار سویه های لاین W-36 در سن ۹۰ هفتگی وزن شدند و به طور تصادفی در ۱۶ قفس (۳ پرنده در هر قفس) قرار داده شدند. چهار جیره آزمایشی بر پایه ذرت - سویا و حاوی ال-کارنیتین (صفر، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی گرم در کیلوگرم) تهیه شد و به صورت آزاد در اختیار پرندگان قرار گرفت. پس از دو هفته عادت پذیری، تخم مرغ ها به صورت روزانه وزن شدند و مصرف خوراک مشابه کیفیت تخم مرغ به صورت یک هفته در میان اندازه گیری شد. در پایان آزمایش، دو پرنده از هر قفس برای اندازه گیری فراسنجه های خون و همچنین دو تخم مرغ از هر تکرار برای اندازه گیری کلسترول زرده انتخاب شدند. نتایج نشان داد که مکمل ال-کارنیتین در سطح ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی گرم/کیلوگرم به صورت معنی داری باعث افزایش تولید و توده تخم مرغ شد، اما کلسترول زرده را کاهش داد. پرنده گانی که ۵۰ میلی گرم/کیلوگرم ال-کارنیتین دریافت کرده بودند میزان واحد هاو آن ها به طور معنی داری بالاتر بود، اما غلظت هورمون پروژسترون آن ها در مقایسه با تیمار شاهد به طور نسبی کمتر بود ($P < 0/05$). نتایج این آزمایش نشان می دهد که اضافه کردن ال-کارنیتین به جیره دارای اثرات مفیدی روی صفات تولیدی و کلسترول زرده بود، بنابراین امکان استفاده از آن به عنوان مکمل در جیره مرغ های تخم گذار وجود دارد.

کلمات کلیدی

ال-کارنیتین
مرغ تخم گذار
تولید تخم مرغ
کلسترول زرده تخم مرغ

نویسنده مسئول

Mohammad Kazemi-Fard
mo.kazemifard@gmail.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲۴ می ۲۰۱۵
ویرایش: ۱ جولای ۲۰۱۵
پذیرش: ۶ جولای ۲۰۱۵

تأثیر مواد لیپوتروپیک بر عملکرد تولیدی، میزان لیپید و فعالیت آنزیم‌های کبدی در مرغ گوشتی

Khosravinia H¹, Chethen PS², Umakantha B² & Nourmohammadi R¹

¹گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران.
²گروه علوم طیور، کالج دامپزشکی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی بنگلور، کارناتا، هندوستان.

Poultry Science Journal 2015, 3 (2): 113-120

چکیده

در این آزمایش تاثیر افزودن عصاره لسیتین (۰/۵ گرم در کیلوگرم)، کلرید کولین (۶۰٪ (۱ گرم در کیلوگرم) و بیوکولین (۱ گرم در کیلوگرم) در جیره‌های حاوی سطوح متوسط و بالای انرژی بر عملکرد و برخی خصوصیات فیزیولوژیکی مرغ گوشتی با آرایش فاکتوریل ۲ × ۴ با استفاده از ۵۷۶ جوجه یکروزه سویه ونکاب ۳۰۸، طی ۴۲ روز، مورد بررسی قرار گرفت. افزودن بیوکولین و عصاره لسیتین به جیره، میانگین افزایش وزن روزانه پرندگان در دوره رشد (۱۵ تا ۴۲ روز) و کل دوره پرورش (۱ تا ۴۲ روز) را بهبود بخشید ($P < 0/05$). ضریب تبدیل خوراک برای مرغ‌های تغذیه شده با جیره‌های حاوی بیوکولین و عصاره لسیتین کمتر از پرندگان شاهد بود ($P < 0/05$). شاخص راندمان عملکرد در پرندگان دریافت کننده جیره حاوی بیوکولین در مقایسه با مرغ‌های تغذیه شده با جیره شاهد بالاتر بود ($P < 0/05$). پرندگان تغذیه شده با جیره حاوی بیوکولین و عصاره لسیتین، صرف نظر از سطح انرژی جیره، دارای درصد چربی شکمی کمتر در مقایسه با پرندگان شاهد و پرندگان دریافت کننده جیره حاوی کلرید کولین بودند ($P < 0/05$). افزودن هر سه نوع ترکیب لیپوتروپیک به جیره، غلظت لیپیدهای کبد را کاهش داد ($P < 0/05$). فعالیت آنزیم آسپاراتات آمینوترانسفراز در سرم خون جوجه‌های تغذیه شده با جیره‌های حاوی انرژی بالا، افزایش و در جوجه‌های تغذیه شده با جیره مکمل شده با کلرید کولین کاهش یافت. ترکیبات لیپوتروپیک در جیره‌های با سطح بالای انرژی باعث کاهش فعالیت آنزیم آسپاراتات آمینوترانسفراز شد. استفاده از بیوکولین و عصاره لسیتین، مستقل از سطح انرژی جیره، باعث کاهش فعالیت آنزیم گاما-گلوتامیل ترانسفراز در سرم خون جوجه‌های گوشتی شد. نتایج این آزمایش نشان داد که افزودن ترکیبات تجاری لیپوتروپیک به جیره تا حدودی اثرات نامطلوب جیره‌های پر انرژی بر متابولیسم مرغ را با افزایش سلامت کبد از طریق کاهش لیپیدهای آن، تعدیل می‌نماید.

کلمات کلیدی

جوجه گوشتی
کولین
لیپیدهای کبد
فعالیت آنزیمی
ترکیبات لیپوتروپیک

نویسنده مسئول

Heshmatollah Khosravinia
khosravi_fafa@yahoo.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱ می ۲۰۱۵
ویرایش: ۱۱ آگوست ۲۰۱۵
پذیرش: ۷ سپتامبر ۲۰۱۵

تأثیرات انالاپریل بر عملکرد رشد، تلفات آسیتی، وضعیت آنتی‌اکسیدانی و فراسنجه‌های خون در جوجه‌های گوشتی تحت آسیت القایی به روش سرما

Fathi M, Haydari M & Tanha T

گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

Poultry Science Journal 2015, 3 (2): 121-127

چکیده

تعداد ۶۰۰ قطعه جوجه خروس گوشتی یک‌روزه سویه راس ۳۰۸، به چهار گروه آزمایشی با ۵ تکرار حاوی ۳۰ پرنده، شامل؛ شاهد (بدون انالاپریل)، ۱۵، ۳۰ و ۶۰ پی‌پی‌ام، انالاپریل در آب آشامیدنی، تقسیم شدند. از روز ۲۱ تا ۴۹، همه پرندگان جهت القای آسیت، در معرض هوای سرد قرار گرفتند. تلفات برای تعیین مرگ و تشخیص آسیت بررسی شدند. در آخر آزمایش (روز ۴۹)، ۲ جوجه از هر تکرار به صورت تصادفی انتخاب و کشتار شد. افزایش وزن بدن، خوراک مصرفی و ضریب تبدیل خوراک محاسبه شد. پروتئین کل، گلوکز، گلیکول قرمز، گلیکول سفید، تری‌گلیسرید، لیپوپروتئین با دانسیته بالا، فعالیت آنزیم‌های آلکالین فسفاتاز، اسپاراتات آمینوترانسفراز، آلانین آمینوترانسفراز و کراتین کیناز و همچنین فراسنجه‌های وضعیت آنتی‌اکسیدان شامل؛ کل ظرفیت آنتی‌اکسیدان، فعالیت آنزیم‌های سوپراکسیددیسموتاز و گلوتاتیون پراکسیداز و سطح مالون‌دی‌آلدئید در پلاسما اندازه‌گیری شدند. نتایج نشان داد، در روز ۴۹، سطح ۳۰ و ۶۰ پی‌پی‌ام انالاپریل، به‌طور معنی‌داری، سبب بهبود ضریب تبدیل خوراک و افزایش وزن حاصله شدند. در مقایسه با سایر گروه‌ها، این سطوح انالاپریل (۳۰ و ۶۰ پی‌پی‌ام)، سبب کاهش مالون‌دی‌آلدئید و فعالیت گلوتاتیون پراکسیداز شد، در حالی‌که، همان زمان، فعالیت آنزیم سوپراکسیددیسموتاز و کل ظرفیت آنتی‌اکسیدان پلاسما را افزایش داد. علاوه بر این، سطوح ۳۰ و ۶۰ پی‌پی‌ام انالاپریل، به‌طور معنی‌داری سبب کاهش فعالیت آنزیم‌های اسپاراتات آمینوترانسفراز، آلکالین فسفاتاز و کراتین کیناز در پلاسما شد. تلفات ناشی از آسیت و شاخص نسبت وزن بطن راست به کل بطن در گروه‌های سطوح ۳۰ و ۶۰ پی‌پی‌ام انالاپریل، به‌طور معنی‌داری پایین بود. همچنین، در مقایسه با گروه شاهد، انالاپریل، سبب افزایش لیپوپروتئین با دانسیته بالا در پلاسما شد. نتیجه‌گیری این‌که، انالاپریل توانست سبب بهبود عملکرد رشد و کاهش تلفات در جوجه‌های گوشتی شود.

کلمات کلیدی

جوجه گوشتی
آسیت
انالاپریل
فراسنجه‌های خون
وضعیت آنتی‌اکسیدانی

نویسنده مسئول

Mokhtar Fathi
fathi_mokhtar@yahoo.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲۵ ژوئن ۲۰۱۵
ویرایش: ۲۸ آگوست ۲۰۱۵
پذیرش: ۴ اکتبر ۲۰۱۵

استفاده از کنجاله بادام شیرین به عنوان یک منبع پروتئینی در جیره بلدرچین های ژاپنی

Arjomandi MA¹, Salarmoini M¹ & Asadikaram G²

¹ گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر، کرمان، ایران
² مرکز تحقیقات علوم اعصاب، پژوهشکده نورفارماکولوژی و گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران

Poultry Science Journal 2015, 3 (2): 129-134

چکیده

در آزمایش اول، ترکیب شیمیایی و انرژی قابل سوخت و ساز ظاهری (AME)، انرژی قابل سوخت و ساز ظاهری تصحیح شده بر مبنای نیتروژن (AMEn)، انرژی قابل سوخت و ساز حقیقی (TME) و انرژی قابل سوخت و ساز حقیقی تصحیح شده بر مبنای نیتروژن (TMEn) کنجاله بادام تعیین گردید. در آزمایش دوم تاثیر استفاده از سطوح مختلف کنجاله بادام (در سطوح صفر، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ گرم در کیلوگرم جیره) بر عملکرد رشد، فراسنجه های خون، وزن نسبی اندامها، کیفیت گوشت و میزان کلسترول زرده تخم بلدرچین مورد مطالعه قرار گرفت. آزمایش اخیر در قالب طرح کاملا تصادفی با ۲۸۸ قطعه بلدرچین انجام شد. به هر تیمار ۴ تکرار با ۱۸ قطعه بلدرچین اختصاص داده شد. مقدار AME، AMEn، TME و TMEn کنجاله بادام به ترتیب عبارت بود از: ۳۷۳۴، ۳۶۴۸، ۳۹۰۸ و ۳۷۴۶ کیلوکالری در کیلوگرم (براساس رطوبت موجود). میزان مصرف خوراک، ضریب تبدیل خوراک، اضافه وزن و وزن نسبی اندامهای مختلف تحت تاثیر سطوح مختلف کنجاله بادام قرار نگرفت. میزان کلسترول و لیپوپروتئین های با چگالی پایین سرم در بلدرچین هایی که با جیره حاوی ۳۰۰ گرم در کیلوگرم کنجاله بادام تغذیه شده بودند به طور معنی داری از گروه شاهد و تیمار ۱۰۰ گرم در کیلوگرم کنجاله کمتر بود ($P < 0/05$). تیمارهای غذایی تاثیر معنی داری بر محتوای کلسترول زرده تخم نداشتند. غلظت مالون دی آلدهاید ماهیچه سینه بعد از ۴۰ روز انجماد، با افزایش سطح کنجاله بادام، کاهش یافت ($P < 0/01$). به طور کلی، کنجاله بادام شیرین را می توان تا سطح ۳۰۰ گرم در کیلوگرم جیره استفاده کرد، بدون اینکه تاثیر نامطلوبی بر عملکرد بلدرچین ها داشته باشد.

کلمات کلیدی

بلدرچین
کیفیت گوشت
عملکرد
کنجاله بادام شیرین
انرژی قابل سوخت و ساز

نویسنده مسئول

Mohamad Salarmoini
salaroini@uk.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۱ ژوئن ۲۰۱۵
ویرایش: ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۵
پذیرش: ۱۸ اکتبر ۲۰۱۵

بررسی اثرات ترئونین جیره و مکمل پروبیوتیک چند سویه (پریمالاک) بر عملکرد رشد، متابولیت‌های خون و ترکیبات لاشه در بلدرچین ژاپنی

Rezaeipour V¹, Valizadeh A¹, Abdollahpour R¹ & Sadeghi AR²

¹گروه علوم دامی، واحد قائم شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، قائم شهر، ایران.
²آزمایشگاه مرکزی دامپزشکی مازندران، ساری، ایران.

Poultry Science Journal 2015, 3 (2): 135-141

چکیده

هدف از این تحقیق بررسی اثرات سه سطح مختلف ترئونین (۱۰۰، ۹۵ و ۹۰ درصد بر اساس احتیاجات انجمن ملی تحقیقات (۱۹۹۴)) با و بدون استفاده از یک پروبیوتیک تجاری (پریمالاک) بر عملکرد رشد، خصوصیات لاشه و فراسنجه‌های خون در بلدرچین‌های ژاپنی بود. تعداد ۱۸۰ قطعه جوجه بلدرچین ژاپنی نر به شکل تصادفی در ۶ تیمار، هر تیمار با ۳ تکرار ۱۰ قطعه‌ای توزیع شدند. آزمایش در یک دوره صفر تا ۶ هفته‌گی انجام شد. صفات عملکرد رشد شامل افزایش وزن، خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی در کل دوره اندازه‌گیری شدند. در انتهای دوره آزمایش، ۶ پرنده به ازای هر تیمار کشتار و خصوصیات لاشه مورد ارزیابی قرار گرفت. نمونه‌گیری خون در سن ۴۲ روزگی انجام شد. نتایج این مطالعه نشان داد که مکمل پروبیوتیک تأثیری بر افزایش وزن، خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی نداشت. بر خلاف این نتایج، ضریب تبدیل غذایی در پرنده‌گانی که سطح ۱۰۰ درصد ترئونین دریافت کردند، بهبود معنی‌داری داشت ($P < 0/05$). به استثنای وزن کبد، سایر صفات لاشه تحت تأثیر سطوح ترئونین و مکمل پروبیوتیک قرار نگرفتند. درصد کبد در بلدرچین‌های تغذیه شده با جیره بدون پروبیوتیک بیشتر بود. نتایج نشان داد که گلوکز سرم تحت تأثیر سطوح ترئونین قرار گرفت. با این وجود، سایر متابولیت‌های خون مانند کلسترول، تری‌گلیسرید، لیپوپروتئین با دانسیته بالا و پایین تحت تأثیر سطوح ال-ترئونین قرار نگرفتند. در این مورد، به غیر از کلسترول هیچ‌یک از متابولیت‌های خون تحت تأثیر مکمل پروبیوتیک قرار نگرفتند. می‌توان نتیجه‌گیری کرد که مکمل پروبیوتیک تأثیری بر عملکرد رشد بلدرچین ژاپنی نداشت، ولی استفاده از سطح ۱۰۰ درصد ترئونین در جیره ضریب تبدیل غذایی را در بلدرچین ژاپنی بهبود بخشید.

کلمات کلیدی

بلدرچین
پروبیوتیک
ترئونین
عملکرد

نویسنده مسئول

Vahid Rezaeipour
vrezaeipour@gmail.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۴ جولای ۲۰۱۵
ویرایش: ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۵
پذیرش: ۲۸ اکتبر ۲۰۱۵

خصوصیات ژنتیکی برخی صفات اقتصادی در مرغان بومی اصفهان با استفاده از روش‌های بیزی و حداکثر درستی‌مایی محدود شده

Salehinasab M¹, Latifi M², Zerehdaran S³ & Alijani S²

گروه ژنتیک و اصلاح نژاد، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.
گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.
گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

Poultry Science Journal 2015, 3 (2): 143-149

چکیده

هدف از مطالعه‌ی حاضر، برآورد مقادیر وراثت‌پذیری برای برخی صفات عملکردی و کیفیت تخم‌مرغ در مرغان بومی مرکز اصلاح‌نژاد اصفهان با استفاده از روش‌های حداکثر درستی‌مایی و بیزی بود. تعداد تقریبی داده‌ها برای صفات عملکردی ۵۱۵۲۱ و برای صفات کیفیت تخم‌مرغ ۹۷۵ عدد بود. در مرحله‌ی اول، اجزای واریانس برای صفات وزن تولد، وزن ۸ هفتگی، وزن بلوغ جنسی، وزن زرده‌ی تخم‌مرغ، واحد هاو و ضخامت پوسته‌ی تخم‌مرغ از طریق رویکرد حداکثر درستی‌مایی و با استفاده از نرم افزار ASREML برآورد شدند. در مرحله‌ی بعد، صفات مذکور از طریق رویکرد بیزی و با استفاده از نرم‌افزار Gibbs3f90 آنالیز شدند. در هر دو رویکرد، ۶ مدل حیوانی مختلف اجرا شدند و بهترین مدل با استفاده از آزمون نسبت درستی‌مایی (LRT) و معیار انحراف اطلاعات (DIC) به ترتیب برای رویکردهای حداکثر درستی‌مایی و بیزی تعیین شدند. برآوردهای وراثت‌پذیری برای صفات وزن تولد، وزن بلوغ جنسی و ضخامت پوسته‌ی تخم‌مرغ در هر دو روش، مشابه بود. در مورد صفت وزن تولد، شاخص‌های LRT و DIC نشان دادند که مدل دربردارنده‌ی اثرات ژنتیکی مستقیم، مادری و محیط دائمی مادری به‌طور معنی‌داری بهتر از دیگر مدل‌هاست. در مورد صفت وزن بلوغ جنسی، مدل دربردارنده‌ی اثر ژنتیکی مستقیم به اضافه‌ی اثر محیط دائمی مادری، به عنوان مناسب‌ترین مدل تعیین شد. برای صفت ضخامت پوسته‌ی تخم‌مرغ، مدل پایه که تنها حاوی اثر ژنتیکی مستقیم بود، به عنوان مناسب‌ترین مدل تعیین شد. در مورد صفات وزن ۸ هفتگی، وزن زرده‌ی تخم‌مرغ و واحد هاو، نتایج حاصل از دو رویکرد، متفاوت بود. علت این تفاوت‌های جزئی این بود که برای بعضی از مدل‌ها در رویکرد حداکثر درستی‌مایی، همگرایی حاصل نشد و برای این صفات، رویکرد بیزی، اجزای واریانس را با صحت بیشتری برآورد نمود. نتایج نشان داد که نادیده گرفتن اثرات مادری، واریانس ژنتیکی مستقیم و وراثت‌پذیری را برای بیشتر صفات بیش از حد برآورد می‌نماید. همچنین، نرم‌افزار بر پایه‌ی رویکرد بیزی می‌تواند اجزای واریانس بیشتری را لحاظ نماید.

کلمات کلیدی

حداکثر درستی‌مایی

بیزی

مرغ‌های بومی

اثرات مادری

وراثت‌پذیری مستقیم

نویسنده مسئول

Saeed Zerehdaran
zereh2s@yahoo.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۹ اگوست ۲۰۱۵

ویرایش: ۲۱ اکتبر ۲۰۱۵

پذیرش: ۱۶ نوامبر ۲۰۱۵

اثر عصاره استخراج شده از کاسنی (*Cichorium intybus* L.) بر عملکرد و برخی فراسنجه‌های خون در جوجه‌های گوشتی تحت شرایط تنش گرمایی با تاکید بر خواص ضدباکتریایی

Taraz Z¹, Shams Shargh M¹, Samadi F², Ebrahimi P³ & Zerehdaran S⁴

¹گروه تغذیه دام و طیور، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.
²گروه فیزیولوژی دام و طیور، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.
³گروه شیمی، دانشکده علوم، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران.
⁴گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

Poultry Science Journal 2015, 3 (2): 151-158

چکیده

اثرات آنتی‌باکتریایی عصاره‌های مختلف گیاه کاسنی (*Cichorium intybus*) شامل عصاره متانولی، اتیل‌استاتی، کلروفومی و عصاره آبی از روش دیسک دیفیوژن مورد بررسی قرار گرفت. عصاره اتیل‌استاتی در مقایسه با سایر عصاره‌ها اثر آنتی‌باکتریایی بیشتری داشت. سپس، اثرات سطوح مختلف عصاره اتیل‌استاتی بر عملکرد و فراسنجه‌های خون جوجه‌های گوشتی تحت شرایط تنش گرمایی تعیین شد. تیمارها شامل جیره شاهد، جیره‌های حاوی ۳ سطح از عصاره اتیل‌استاتی کاسنی (۱۵۰، ۲۵۰ و ۳۵۰ میلی‌گرم / کیلوگرم خوراک) و ۱ سطح پروبیوتیک در ۴ تکرار و ۲۰ قطعه جوجه گوشتی در هر تکرار انجام شد. در طی ۱۱ تا ۴۲ روزگی دوره آزمایش به مدت ۵ ساعت در روز درجه حرارت سالن پرورش به ۳۵ °C با رطوبت نسبی ۵۰٪ افزایش یافت. نتایج نشان داد افزودن ۳۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم عصاره کاسنی و پروبیوتیک باعث بهبود افزایش وزن بدن و ضریب تبدیل غذایی در ۲۴-۱۱ و ۴۲-۰ روزگی دوره آزمایش گردید ($P < 0.05$). مصرف خوراک جوجه‌های گوشتی تحت تیمار عصاره کاسنی و پروبیوتیک در مقایسه با شاهد تفاوت معنی‌دار نداشت. استفاده از عصاره کاسنی (۲۵۰ یا ۳۵۰ میلی‌گرم/کیلوگرم) و پروبیوتیک منجر به کاهش غلظت تری‌گلیسیرید و VLDL سرم خون شد ($P < 0.05$). تفاوت معنی‌داری بین تیمارهای آزمایشی و گروه شاهد برای غلظت لیپوپروتئین‌های با چگالی بالا و پایین وجود نداشت. به نظر می‌رسد افزودن عصاره اتیل‌استاتی کاسنی در سطوح بالاتر از ۲۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم باعث تحریک رشد و به تبع آن بهبود عملکرد رشد و کاهش چربی خون در جوجه‌های گوشتی در شرایط تنش گرمایی می‌شود.

کلمات کلیدی

پروبیوتیک
تنش گرمایی
عملکرد
جوجه گوشتی
عصاره کاسنی

نویسنده مسئول

Zahra Taraz
zahrataraz@yahoo.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۴ جولای ۲۰۱۵
ویرایش: ۳۰ اکتبر ۲۰۱۵
پذیرش: ۱۶ نوامبر ۲۰۱۵

بررسی عملکرد و میزان آنزیم‌های کبدی سرم خون مرغ‌های تخم‌گذار سویه تجاری های‌لاین W-36
مسموم شده با خوراک حاوی تتراکلریدکربن

Hadavi A, Kermanshahi H, Nassiri Moghaddam H & Golian A

گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

Poultry Science Journal 2015, 3 (2): 159-164

چکیده

این آزمایش به منظور مطالعه تأثیر افزودن تتراکلریدکربن در خوراک بر عملکرد و میزان آنزیم‌های کبدی سرم خون مرغ‌های تخم‌گذار سویه تجاری های‌لاین W-36 در دوره پس از اوج تخم‌گذاری (۳۲ الی ۳۶ هفتگی) صورت گرفت. آزمایش با تعداد ۱۹۲ قطعه مرغ تخم‌گذار و به صورت طرح بلوک کامل تصادفی انجام شد. در طی آزمایش مرغ‌ها به چهار گروه آزمایشی تقسیم شدند. گروه اول (جیره شاهد فاقد تتراکلریدکربن)، گروه دوم الی چهارم) جیره شاهد که به ترتیب با ۳، ۱ و ۵ میلی‌لیتر تتراکلریدکربن در هر ۱۰۰ گرم خوراک مکمل شدند. هر گروه آزمایشی در ۶ بلوک و در هر بلوک ۸ قطعه مرغ قرار گرفت. تولید تخم‌مرغ، درصد تخم‌های شکسته و مصرف خوراک به صورت هفتگی اندازه‌گیری شدند. به منظور بررسی میزان آنزیم‌های کبدی (آلانین آمینوترانسفراز، آسپارات آمینوترانسفراز و آلکالین فسفاتاز) موجود در سرم خون، در میانه (روز ۱۴) و پایان (روز ۲۸) آزمایش از سیاه‌رگ بال ۲ قطعه مرغ در هر تکرار نمونه‌گیری شد. داده‌ها نشان دادند که در مقایسه با گروه شاهد، استفاده از تتراکلریدکربن در جیره‌ها هیچ تأثیر معنی‌داری بر شاخص‌های عملکردی نداشت. با این وجود، با افزایش سطح تتراکلریدکربن، تولید تخم‌مرغ به صورت خطی کاهش و مصرف خوراک افزایش یافت ($P < 0.05$). تأثیر تتراکلریدکربن بر تعداد تخم‌های شکسته معنی‌دار بود و به صورت خطی افزایش یافت ($P < 0.05$). افزودن سطوح ۳ و ۵ میلی‌لیتر تتراکلریدکربن در خوراک میزان آنزیم‌های کبدی را در سرم خون به صورت خطی افزایش داد ($P < 0.0001$). بنابراین تتراکلریدکربن این توانایی را دارد که تولید و کیفیت تخم‌مرغ را در مرغ‌های تخم‌گذار کاهش دهد چرا که این ترکیب یک ماده سمی برای کبد تلقی شده و منجر به آسیب در سلول‌های کبدی نیز می‌شود. در مجموع، مقدار ۳ میلی‌لیتر تتراکلریدکربن به عنوان سطحی که بیشترین تأثیر منفی را به لحاظ افزایش غلظت آنزیم‌های کبدی در سرم خون (نشانه بیشترین آسیب در کبد) و کمترین تأثیر منفی را به لحاظ کاهش عملکرد تولید در مرغ‌ها دارد، انتخاب شد تا در آزمایش‌های بعدی مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی

مرغ‌های تخم‌گذار
عملکرد
آسیب کبدی
تتراکلریدکربن

نویسنده مسئول

Hassan Kermanshahi
kermansh@um.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲۲ آگوست ۲۰۱۵
ویرایش: ۲۵ نوامبر ۲۰۱۵
پذیرش: ۹ دسامبر ۲۰۱۵

اثر تزریق نانو ذرات نقره، و عصاره‌های آویشن و مرزه به تخم‌مرغ مادران گوشتی، بر عملکرد، وزن اندام‌های لنفاوی و پارامترهای خون و ایمنی جوجه‌های گوشتی

Saki AA & Salary J

گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران.

Poultry Science Journal 2015, 3 (2): 165-172

چکیده

این مطالعه به منظور ارزیابی اثرات طولانی مدت تزریق نانو ذرات نقره، عصاره‌های آویشن و مرزه به تخم‌مرغ مادران گوشتی بر عملکرد، وزن اندام‌های لنفاوی، فراسنجه‌های خون و ایمنی و غلظت مواد معدنی استخوان جوجه‌های گوشتی انجام شد. تعداد ۵۶۰ عدد تخم‌مرغ مادر گوشتی نطفه‌دار، به ۷ گروه تقسیم شد. این تخم‌مرغ‌ها، در روز ۵ جوجه‌کشی تحت تاثیر تیمارهای زیر قرار گرفت. گروه ۱ (شاهد، بدون تزریق)؛ گروه ۲ (شاهد تزریق شده با ۱ میلی‌لیتر از محلول سدیم کلراید ۰/۹ درصد)؛ گروه ۳ و ۴ (گروه ۲ + به ترتیب ۳۰ و ۴۵ میلی‌گرم از نانو ذرات نقره)؛ گروه ۵ و ۶ (گروه ۲ + به ترتیب ۷۵ و ۱۰۰ میلی‌گرم از آویشن)، گروه ۷ (گروه ۲ + ۷۵ میلی‌گرم از مرزه). پس از تفریخ، جوجه‌ها با جیره‌ی ذرت-کنجاله سویا در یک محیط کنترل شده تغذیه شدند و جوجه‌ها در ۱۴ و ۲۱ روزگی جهت آنالیزهای مربوطه کشتار گردیدند. وزن اندام‌های لنفاوی و سرعت رشد در ۱۴ و ۲۱ روزگی تحت تاثیر تیمارها قرار نگرفت. نتایج این مطالعه همچنین نشان داد که تزریق نانو ذرات نقره حین جوجه‌کشی به تخم-مرغ مادران گوشتی، باعث بهبود غلظت مواد معدنی استخوان و ایمنی میانجیگری شده سلولی به ترتیب در ۱۴ و ۲۱ روزگی خواهد شد. ایمنی همورال به‌وسیله عصاره‌های آویشن و مرزه بهبود یافت ($P < 0/05$). روی‌هم‌رفته، اثر تزریق درون تخم‌مرغی نانو ذرات نقره، و عصاره‌های آویشن و مرزه حین نمو جنینی ابزاری بالقوه برای بهبود فعالیت‌های ایمنی جوجه‌های گوشتی است، درحالی‌که هیچ اثر مضر بر درصد تفریخ جنینی نخواهد داشت.

کلمات کلیدی

جوجه گوشتی
مرزه
آویشن
نانو ذرات نقره
عملکرد

نویسنده مسئول

Ali Asghar Saki
dralisaki@basu.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۹ آگوست ۲۰۱۵
ویرایش: ۳۰ نوامبر ۲۰۱۵
پذیرش: ۹ دسامبر ۲۰۱۵

Please cite this article as: Saki AA & Salary J. 2015. The impact of *in ovo* injection of silver nanoparticles, thyme and savory extracts in broiler breeder eggs on growth performance, lymphoid-organ weights, and blood and immune parameters of broiler chicks. Poult. Sci. J. 3 (2): 165-172.

© 2015 PSJ. All Rights Reserved